

ת"ד 7071/12/14 - איליושה צ'ולפייב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 7071-12-14 מדינת ישראל נ' צ'ולפייב
תיק חיצוני: 301473/2014

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד השופט דן סעדון
מבקשים	איליושה צ'ולפייב
נגד	מדינת ישראל
משיבים	

החלטה

לפני בקשה לזמן לעדות עד שהעיד כעד תביעה בתיק זה.

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום שייחס לו, במקור, עבירות של נהיגה בקלות ראש, אי מתן זכות קדימה להולך רגל על מעבר חצייה ואי האטה לפני מעבר חצייה. במסגרת פרשת התביעה נשמעה עדותו של הבוחן מר נחמייאס (להלן: "הבוחן") אשר נחקר נגדית על ידי ב"כ הנאשם. בתום פרשת התביעה טענה ההגנה טענת "אין להשיב לאשמה" אשר התקבלה בחלקה כך שהנאשם זוכה משתיים מן העבירות שיוחסו לו בכתב האישום. התיק קבוע לשמיעת ראיות ההגנה וההגנה עותרת בבקשה זו לשוב ולהעיד את הבוחן והפעם במסגרת פרשת ההגנה.

2. טענת ב"כ הנאשם היא, כי הסמכות להיענות לבקשה מצויה בסעיף 167 לחוק סדר הדין הפלילי (להלן: "החוק") והפרשנות שניתנה לסעיף האמור בהלכה הפסוקה. התביעה טוענת מנגד כי השימוש בסעיף 167 לחוק מוגבל לסיטואציה בה הצדדים סיימו להביא ראיותיהם ואין זה המקרה המתאים. בנוסף, נטען כי השימוש בסמכות לפי סעיף 167 לחוק טעונה קיומם של טעמים מיוחדים. לענייננו, בו מבקשת ההגנה זימונו של עד תביעה, טעמים כאלה קיימים מקום בו אי הזמנת העד תגרום לנאשם עיוות דין או פגיעה ביכולתו להתגונן נגד המיוחס לו. במקרה זה נטען, הבוחן נחקר על ידי ב"כ הנאשם בחקירה נגדית גם ביחס לעבירה של נהיגה בקלות ראש ולא ניתן לומר בנסיבות אלה כי אי הזמנת העד עשויה לפגוע בהגנת הנאשם.

דין והכרעה

4. החלטתי לקבל את הבקשה, למרות שסעיף 167 לחוק "קולב" מתאים לתלות עליו את הבקשה. עם זאת, מכיוון שההגנה רשאית לבקש, על פי ההלכה הפסוקה, הזמנת עד תביעה להעיד בפרשת ההגנה, לא ראיתי מניעה

עמוד 1

להיעתר לבקשה, גם אם מנימוק אחר מזה שניתן.

5. לטעמי סעיף 167 לחוק אינו מקור מתאים לבקשה זו. גם אם נניח כי הסמכות לפי סעיף 167 לחוק קיימת גם לפני סיום הבאת ראיות הצדדים, עדיין טעון השימוש בסמכות האמורה קיומם של טעמים מיוחדים. טעמים אלה מוסבים בענייננו על פגיעה אפשרית ביכולתו של הנאשם להתגונן אם לא יוזמן העד שאותו מבקשים לזמן (ע"פ 951/80 קניר נ' מדינת ישראל, פ"ד לח (3) 505 (1981)). בבקשה נטען לקונית כי חקירת הבוחן לא מוצתה וכי העדת הבוחן דרושה להגנת הנאשם. אין כל הסבר מדוע לא מוצתה החקירה וכיצד מצופה למצותה או כיצד אי העדת הבוחן צפויה לפגוע בהגנת הנאשם. כך בכלל ובפרט משעה שהבוחן נחקר בחקירה נגדית על ידי ב"כ הנאשם שעה שהנאשם היה מואשם, כפי שהוא עדיין מואשם, בעבירה של נהיגה בקלות ראש.

5. כאמור, סעיף 167 לחוק אינו בסיס נאות לקיומה של סמכות להיעתר לבקשה. עם זאת, על פי ההלכה הפסוקה, נאשם זכאי לקרוא לעד תביעה להעיד להגנתו, אם כי המקור לזכות זו איננו סעיף 167 לחוק (ראו לעניין זה: יעקב קדמי, סדר הדין בפלילים - הליכים שלאחר כתב אישום, חלק שני, ע' 1421; ע"פ 305/74 הורביץ נ' מדינת ישראל, פ"ד כ"ט (1) 416 (1974)).

6. סוף דבר: הבקשה מתקבלת. המזכירות תזמן את הבוחן מר נחמיאס כעד הגנה לדין ההוכחות שנקבע ליום 24.1.16 ותודיע לצדדים תוכן החלטה זו.

ניתנה היום, כ"ז טבת תשע"ו, 08 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.